

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานนี่คือมิตรของสัจจะที่แท้จริงสำหรับการขึ้นไป เวลานี้ลูกเข้ามาในความเป็นมิตรของพ่อที่แท้จริงแล้ว ดังนั้นอย่าได้เก็บรักษามิตรที่หลอกลวงไว้
- คำถาม:** บนพื้นฐานของสิ่งใดที่สติปัญญาของลูกอยู่อย่างมั่นคงในความไม่มีขีดจำกัด?
- คำตอบ:** ให้จงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองควมหม่นอยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างต่อเนื่อง อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในละครทั้งหมดนั้นลูกกำหนดไว้แล้วไม่สามารถมีความแตกต่างแม้แต่หนึ่งวินาที ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกต้องซ้ารอย เมื่อสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเป็นอย่างดีลูกก็สามารถคงอยู่อย่างมั่นคงได้ในความไม่มีขีดจำกัด เพื่อที่จะคงอยู่อย่างมั่นคงในความไม่มีขีดจำกัด จงตระหนักว่าเวลานี้การทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้นและลูกต้องกลับบ้าน หลังจากที่ยกกลับมาริสฺทุธแล้วเท่านั้นที่เราจะกลับบ้าน

โอมซานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน พ่ออธิบายแก่ผู้ที่ไม่รู้จัก ครูสอนในโรงเรียนเพราะเด็กๆ ไม่มีความเข้าใจ เด็กๆ เข้าใจจากการศึกษาของเขาเองและลูกๆ เข้าใจจากการศึกษาของลูกด้วยเช่นกันว่าผู้ใดที่กำลังสอนลูกอยู่ ลูกต้องไม่มีวันลืมสิ่งนี้ ผู้เดียวที่กำลังสอนลูกคือครู พ่อสูงสุด และดังนั้นลูกต้องทำตามแนวทางปฏิบัติของพ่อ ลูกต้องกลับมาสูงส่ง สุริยวงศ์สูงส่งที่สุด แม้ว่าจันทรวงศ์จะสูงส่งเช่นกันแต่ผู้คนเหล่านั้นคือผู้ที่สูงส่งที่สุด ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด ลูกรู้ว่าลูกต้องกลายเป็นเช่นเดียวกับพวกเขา โรงเรียนเช่นนั้นจะเปิดขึ้นหลังจาก 5000 ปี เท่านั้น ลูกกำลังนั่งที่นี่ด้วยความเข้าใจว่านี่คือมิตรของสัจจะที่แท้จริง ผู้เป็นสัจจะนั้นสูงส่งเหนือสิ่งใด ลูกมีความเป็นมิตรของท่าน ท่านกำลังนั่งที่นี่และกำลังทำให้ลูกไปเป็นเทพที่สูงส่งที่สุดของยุคทอง นั่นคือท่านกำลังทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้ ลูกกำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ บางคนกลายเป็นสิ่งนี้ในทันทีในขณะที่ผู้อื่นใช้เวลา ลูกๆ รู้ว่านี่คือยุคบรรจบพบกันเพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ลูกมีศรัทธาว่านี่คือยุคสำหรับการกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด มนุษย์ที่สูงส่งที่สุดใด? ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีที่สูงส่งเหนือสิ่งใดของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ลูกเข้าใจว่าลูกมาเพื่อประกาศสิทธิในความสุขของยุคทองที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหมดจบสิ้นลง พ่อที่มีขีดจำกัด, พี่น้องและลูกๆ ที่มีขีดจำกัด, ลูกป้าน้ำอาที่มีขีดจำกัด, ทรัพย์สมบัติที่มีขีดจำกัด, นั่นหรือความมั่งคั่งที่มีขีดจำกัด ฯลฯ ซึ่งลูกมีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งเหล่านั้นอย่างมากทั้งหมดจะถูกทำลาย พ่ออธิบายว่า ทั้งหมดนี้คือทรัพย์สมบัติที่มีขีดจำกัด เวลานี้ลูกต้องไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด ลูกได้มาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิในทรัพย์สมบัติที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งอื่นทั้งหมดคือสิ่งที่มีขีดจำกัด แม้แต่ร่างกายก็มีขีดจำกัด เมื่อใครบางคนล้มป่วยเขาก็ตาย มีความตายก่อนเวลาอันควร มองดูสิ่งที่ผู้คนเฝ้าแต่ประดิษฐ์คิดค้นในทุกวันนี้ วิทยาศาสตร์ก็สร้างความมหัศจรรย์ด้วยเช่นกัน มีความโอฟารตระการตาอย่างมากของมายา นักวิทยาศาสตร์ก็มีความกล้าหาญมาก ผู้ที่มีอาคารและปราสาทราชวังมากมาย ฯลฯ ก็เชื่อว่านี่คือสวรรค์สำหรับพวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจว่ามีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นในยุคทอง นั่นคือโลกใหม่ พ่อพูดว่า พวกเขาไม่รู้จักโดยสิ้นเชิง ลูกกำลังกลับมารู้คิดอย่างมาก ลูกได้ขึ้นไปแล้วก็ลงบันไดมา ลูกเคยรู้คิดในยุคทองและแล้วขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดลูกก็กลับมาไม่รู้คิด พ่อมาและทำให้ลูกเป็นผู้ที่รู้คิดที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง ลูกรู้ว่าลูกผู้ที่เคยมีสติปัญญาที่สูงส่งจะรู้คิดอย่างมาก มีการจดจำกันมาว่า บาบา ด้วยมรดกที่ท่านให้แก่เรา เราจะกลายเป็นนายของทั้งผืนดินและท้องฟ้า ไม่มีใครสามารถช่วงชิงสิ่งนั้นไปจากเราได้ ไม่มีใครสามารถแทรกแซงในสิ่งนั้น พ่อให้แก่ลูกมากมาย ไม่มีใครสามารถเติมอาภรณ์ของลูกได้มากกว่า เมื่อลูกได้พบกับพ่อผู้ที่ถูกจดจำท่านมาเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร ผู้คนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ เมื่อลูกได้รับความสุขก็ไม่มีความจำเป็นที่จะจดจำท่าน ทุกคนก็ร้องให้ออกมาในความทุกข์ โอ้ รัม! พวกเขาพูดคำพูดทุกประเภทในลักษณะนี้ ไม่มีคำพูดเช่นนั้นในยุคทอง ลูกๆ มาที่นี่เพื่อจะศึกษาเล่าเรียนเป็นการส่วนตัวกับพ่อ ลูกได้ยินคำพูดโดยตรงจากพ่อ พ่อไม่ได้ให้ความรู้แก่ลูกทางอ้อม ลูกได้รับความรู้โดยตรง พ่อต้องมาที่นี่ พ่อพูดว่า พ่อมหาลูกๆ ที่สุดแสนหวานของพ่อ ลูกเรียกหาพ่อ โอ้ บัพดาตา! พ่อก็ตอบรับด้วยเช่นกันว่า โอ้ ลูกๆ! ในเวลานี้จดจำพ่อเป็นอย่างดี อย่าได้ลืมพ่อ! พายุมากมายของมายาจะมา เธอจะทำให้ลูกหยุดการศึกษาเล่าเรียนและทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างดังนั้นจงอยู่อย่างระมัดระวัง นี่คือมิตรทางจิตของสัจจะที่แท้จริงที่ทำให้ลูกได้ขึ้นไป ชุมชุมทางจิตอื่นๆ นั้นเป็นไปสำหรับการลงมา เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับความเป็นมิตรของสัจจะ ลูกได้รับความเป็นมิตรของความหลอกลวงมาแล้วมากมายหลายครั้ง พ่อพูดกับลูกๆ ว่า นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก เวลานี้ลูกต้องไปยังสถานที่ที่ไม่มีสิ่งใดขาดหายไปและลูกต้องเพียรพยายาม ลูกรับฟังสิ่งใดก็ตามที่บาบาพูดในเวลานี้ ที่นั่นลูกจะไม่แม้กระทั่งตระหนักถึงสิ่งนี้ ลูกกำลังจะไปที่ไหนในเวลานี้? ไปยังดิน

แดนแห่งความสุขของลูก ดินแดนแห่งความสุขนั้นเคยเป็นของลูก ลูกเคยอยู่ในดินแดนแห่งความสุขและเวลานี้ลูกอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ บาบ่าได้แสดงให้เห็นถึงหนทางที่ง่ายดายมากดังนั้นจดจำสิ่งนั้น บ้านของเราคือดินแดนแห่งความสงบและเราจะไปสู่สวรรค์จากที่นั่น ไม่มีใครนอกจากลูกที่ไปสวรรค์ ดังนั้นเพียงลูกเท่านั้นที่จะจดจำสิ่งนั้น เราจะไปสู่ความสุขก่อนแล้วเราก็ก้าวไปสู่ความทุกข์ ไม่มีดินแดนแห่งความสุขในยุคเหล็ก ลูกไม่สามารถได้รับความสุขใดๆที่นี่ เหตุนี้เองชั้นยาซซีจึงพูดว่าความสุขเป็นเหมือนมุลกาหนึ่งหยด เวลาลูกๆเข้าใจว่าباب่าได้มาเพื่อพาพวกเรากลับบ้าน ท่านจะทำให้พวกเราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาสืบบุญและพาพวกเรากลับบ้าน เราจะกลับมาสืบบุญด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง มีการขึ้นลงอย่างมากมายในการจาริกแสวงบุญ บางคนล้มป่วยและกลับบ้านไป เป็นเช่นเดียวกันกับที่นี่ นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิตซึ่งความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก เรากำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบของพวกเรา เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก แต่มายาทำให้ลูกลืมน้อยลง สงครามของลูกเป็นไปกับมายา พอทำให้ทุกสิ่งง่ายดายอย่างมากและอธิบายแก่ลูกว่าเวลานี้ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกจดจำพ่อเท่านั้น ลูกสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกกลับมาสืบบุญ ลูกต้องเก็บสิ่งหลักสามถึงสี่สิ่งไว้ในสติปัญญาของลูก การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น พวกเราได้กลับไปเมื่อ 5000 ปีที่แล้วด้วยเช่นกัน และแล้วพวกเราก็คจะเป็นคนแรกที่ลงมา มีการจดจำว่ารามจากไปและราวันจากไป ทุกคนต้องไปสู่ดินแดนแห่งความเจ็บสงบ ลูกประกาศสิทธิในสถานภาพตามที่ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนมามากแค่ไหน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกนั้นอยู่เบื้องหน้าลูก บางคนร้องขอที่จะมีนิมิต รูปภาพนี้ (ของลักษมีและนารายณ์) คืออะไร หากไม่ใช่ นิมิต? นิมิตอื่นใดที่ลูกต้องการนอกจากสิ่งนี้? นิมิตของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดหรือ? ไม่มีนิมิตอื่นที่จะมีประโยชน์ใดๆ ผู้คนต้องการที่จะมีนิมิตของباب่า ไม่มีสิ่งใดที่หวานขึ้นยิ่งไปกว่าباب่า พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวานลูกเคยมีนิมิตของตนเองหรือไม่? ดวงวิญญาณต้องการที่จะมีนิมิตของباب่า ลูกเคยมีนิมิตของตนเองไหม? เวลาลูกๆ เข้าใจสิ่งนี้ ลูกได้รับความเข้าใจแล้วว่าลูกคือดวงวิญญาณและบ้านของลูกคือดินแดนแห่งความสงบ เราดวงวิญญาณลงมาจากที่นั่นเพื่อเล่นบทบาทของเรา ตามแผนของละครเราไปสู่ยุคทองก่อน นี่คือการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดของตอนจบและตอนเริ่มต้น มีเพียงบราห์มินเท่านั้นในยุคนี้ไม่มีคนอื่น ในยุคเหล็กมีศาสนาและสกุลต่างๆมากมาย ในยุคทองจะมีเพียงราชวงศ์เดียวเท่านั้น สิ่งนี้ง่ายดายใช่ไหม? ในเวลานี้ลูกเป็นของครอบครัวของพระเจ้าของยุคบรรจบพบกัน ลูกไม่ได้เป็นทั้งของยุคทองหรือยุคเหล็ก ลูกรู้ว่าพ่อมาและสอนการศึกษาแก่ลูกทุกวงจร ลูกกำลังนั่งที่นี้และดังนั้นสิ่งเหล่านี้เท่านั้นที่ควรเข้าไปในสติปัญญาของลูก มีดินแดนแห่งความสงบ, ดินแดนแห่งความสุขและนี่คือดินแดนของความทุกข์ ลูกมีการวางแผนนั้นคือลูกได้นำดินแดนของความทุกข์นี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก ผู้คนเหล่านั้นไม่ได้นำสิ่งใดออกไปจากสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาทั้งบ้านและครอบครัวของพวกเขาและมีการสละทิ้ง พ่อไม่เคยบอกลูกให้ทั้งบ้านและครอบครัวของลูก ใช่ว่าแน่นอนที่ลูกต้องรับใช้บารัตและตนเองด้วยเช่นกัน ลูกสามารถทำงานรับใช้แม้ขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่บ้าน ลูกต้องมาที่นี่เพื่อศึกษาเล่าเรียนอย่างแน่นอน และแล้วเมื่อลูกกลับมาตลาดลูกก็ทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนลูกด้วยเช่นกัน มีเวลาเหลืออยู่น้อยมาก มีการจดจำกันว่าเวลาที่ผ่านไปนั้นอย่างมากและเวลาที่เหลืออยู่เพียงช่วงสั้นๆเท่านั้น ผู้คนในโลกก็อยู่ในความมืดสนิท พวกเขาเชื่อว่ายังคงเหลืออยู่ 40,000 ปี พ่ออธิบายแก่ลูกว่า ลูกๆ เวลานั้นเวลาสั้นๆเท่านั้นที่เหลืออยู่ ลูกต้องมั่นคงอยู่ในความไม่มีขีดจำกัด ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นในทั้งโลกนั้นทั้งหมดได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ละครกำลังเคลื่อนไปเหมือนตัวไร ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกต้องช้าลง มีเพียงผู้ที่ไปยุคทองเท่านั้นที่จะมาและศึกษาเล่าเรียนที่นี่ ลูกได้เคยศึกษาเล่าเรียนมาแล้วหลายครั้ง ลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์ของลูกด้วยการทำตามศรัทธา ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าพระเจ้าที่สูงส่งเหนือสิ่งใดมาในบารัต ท่านมาในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน ลูกจะพูดว่า พ่อเช่นนั้นมาทุกๆวงจร พ่อพูดว่า พ่อจะทำการก่อตั้งนี้ทุกๆวงจร ลูกคือผู้ที่เห็นการทำลายล้าง ทุกสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกต่อไปเรื่อยๆ ลูกรู้ว่าการกระทำของการก่อตั้ง, การทำลายล้างและการบำรุงรักษาเกิดขึ้นอย่างไร แล้วลูกก็ต้องอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้อื่น ก่อนหน้านี้อีก ลูกไม่รู้สิ่งนี้ ด้วยการรู้จักพ่อลูกจึงมาเพื่อที่จะรู้ทุกสิ่งจากพ่อ ลูกรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกอย่างถูกต้องแม่นยำ พ่ออธิบายแก่ลูกว่าผู้คนกลับมาสโตะประธานจากคโมประธานอย่างไร แล้วลูกก็ต้องอธิบายแก่ผู้อื่น เวลาลูกๆ กำลังจะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่งสติปัญญาที่สูงส่ง ในยุคทองมีเพียงผู้ที่มั่งคั่งสติปัญญาที่สูงส่งเท่านั้น นี่คือการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด สิ่งนี้เรียกว่าเป็นบทของกิตะด้วยเช่นกันเมื่อลูกเปลี่ยนจากผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งเป็นพระเจ้าเองที่ไม่ใช่มนุษย์คนไหนที่พูดกิตะกับลูก ลูกดวงวิญญาณได้ยินแล้วถ่ายทอดแก่ผู้อื่น สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิตซึ่งต่อมาลูกได้ถ่ายทอดให้แก่พี่น้องทางจิตของลูก จะมีการขยายตัว ต่อไปเรื่อยๆ ลูกรู้ว่าبابามาและก่อตั้งสุริยะวงศ์และจันทร์ทราวศ์ ท่านก่อตั้งสุริยะวงศ์และจันทร์ทราวศ์โดยด้วยใคร? ด้วยบราห์มินผู้ที่เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา เครื่องประดับของสกุลบราห์มิน พ่อให้ศรัทธาแก่ลูก นี่คือนางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ ลูกต้องบันทึกสิ่งนี้ลงในหัวใจของลูก สิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก นี่คือนิรันดร์แห่งความทุกข์ เวลาลูกต้องกลับบ้าน หลังจากยุคเหล็กก็จะมียุคทอง นี่คือการเรืองราวลึกๆและเป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก แม้ว่าลูกจะไม่มีการศึกษา ก็ไม่เป็นไร ลูกควรจะได้รับฟังผู้ที่ได้ศึกษาเล่าเรียนแล้ว ชีพبابาคือ

พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด เวลานี้ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ หากลูกมีศรัทธาในพ่อลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์ ให้เสียงท่องเจียบๆอยู่ในลูก ฉันได้รับมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดและสวรรค์จากชีพบาบา เหตุนี้เองลูกต้องจดจำชีพบาบาอย่างแนนอน ลูกทั้งหมดมีสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เช่นเดียวกับที่ลูกมีสิทธิ์โดยกำเนิดที่มีขีดจำกัด ในทำนองเดียวกันนี่คือสิทธิ์โดยกำเนิดที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับอาณาจักรของทั้งโลกจากชีพบาบา ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้แก่เด็กเล็กๆเช่นกัน ทุกดวงวิญญาณมีสิทธิ์ที่จะประกาศสิทธิ์โดยกำเนิดของเขาจากพ่อ ลูกประกาศสิทธิ์ในทุกวงจรรอย่างแนนอน ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของการหลุดพ้นในชีวิต ผู้ที่ได้รับมรดกของการหลุดพ้นจะเข้าไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตอย่างแนนอนด้วยเช่นกัน ชาติเกิดแรกของพวกเขาคือชาติเกิดของความสุข นี่คือนิติเกิดที่ 84 ของลูก ความรู้ทั้งหมดนี้จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก อย่าได้ลืมว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูกอยู่ ผู้ที่มีร่างกายไม่สามารถให้ความรู้นี้ได้ พวกเขาไม่มีความรู้ทางจิต มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องเพศชาย ไม่มีมนุษย์อื่นใดได้รับการสอนเหล่านี้ ไม่ว่าพวกเขาจะถ่ายทอดก็เถอะและพูดว่า “พระเจ้าพูดว่า ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและด้วยการเอาชนะตัณหาราคะนั้นลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก” พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ พระเจ้าคือสัจจะ เหล่าเทพเรียนรู้สัจจะจากพระเจ้า กฎณะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของเขาจากที่ไหน? พวกเขากลายเป็นลักษมีและนารายณ์ได้อย่างไร? พวกเขาได้ทำการกระทำใด? ใครสามารถจะบอกสิ่งนี้แก่ลูกได้? เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าในเวลานี้พ่อที่ไม่มีตัวตนได้สอนการกระทำเช่นนั้นแก่พวกเขาโดยผ่านบราห์มา นี่คือนิติโลก ลูกคือประชาธิปไตยบราห์มาและกุมาร ลูกมีความรู้ของพ่อทางจิต ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกรู้จักพระเจ้า ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านไม่มีรูปที่มีตัวตน คนอื่นที่ลูกเห็นมีตัวตน ในวัดเช่นกันลูกได้เห็นภาพลักษณ์ของชีวาลิงกัมซึ่งหมายความว่าท่านไม่มีร่างกาย ไม่ใช่ว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม ใช่ ผู้ที่มีร่างกายอื่นๆทั้งหมดได้รับชื่อและพวกเขาก็มีดวงชะตา ชีพบาบาไม่มีตัวตน ท่านไม่มีดวงชะตา ดวงชะตาของกฎณะคืออันดับหนึ่ง ผู้คนก็เฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาลิงกัมด้วยเช่นกัน ชีพบาบาคือผู้ไม่มีตัวตนและเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ พ่อมาและจะให้มรดกแก่ลูกอย่างแนนอน ชื่อของท่านคือชีวา ท่านคือ พ่อ ครู และสัจกูรู ท่านคือทั้งสามในหนึ่งเดียว ท่านสอนลูกอย่างดีมาก อัศจรรย์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่งที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นำดินแดนของความทุกข์นี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก และเก็บดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขไว้ในการตระหนักรู้ของลูก ทำงานรับใช้ที่แท้จริงของบารัตและตนเองอย่างแนนอน ถ่ายทอดความรู้ทางจิตนี้แก่ทุกคน
2. ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในสิทธิ์โดยกำเนิดของยุคทองของลูก จงมีศรัทธาอย่างเต็มที่ในพ่อผู้เดียว เฝ้าแต่ท่องอย่างไม่มีเสียงอยู่ใน แนนอนจงศึกษาเล่าเรียนทุกวัน

พร: ขอให้ลูกเร่งความเร็วในการบินของพลังดวงวิญญาณด้วยพลังแห่งความเจียบสงบและกลายเป็นผู้เปลี่ยนแปลงโลก
ความเร็วของเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์สามารถตัดด้วยวิทยาศาสตร์และเพิ่มขึ้นด้วยวิทยาศาสตร์เช่นกัน แต่ยังไม่มีการเคยจับความเร็วหรือไล่ทันความเร็วของดวงวิญญาณได้และพวกเขาจะไม่มีใครสามารถทำสิ่งนี้ได้ พวกเขาพิจารณาว่าตนเองล้มเหลวในสิ่งนี้ ในขณะที่วิทยาศาสตร์ได้ล้มเหลว แต่ลูกสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการด้วยพลังของความเจียบสงบ ดังนั้นจงเร่งความเร็วของการบินของพลังดวงวิญญาณด้วยพลังของความเจียบสงบด้วยพลังนี้ลูกสามารถนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงตนเอง, เปลี่ยนแปลงทัศนคติของใครก็ตามและเปลี่ยนแปลงบรรยากาศ และกลายเป็นผู้ที่เปลี่ยนแปลงโลก สิ่งซึ่งบอกของความเร็วที่รวดเร็วคือ ทันทีที่ลูกคิดสิ่งนั้นก็เกิดขึ้น

คติพจน์: จงมีความเมตตาและให้ความร่วมมือกับผู้ประทานการสอน

*** โอม ซานติ ***